Gruppe: 5

FCI rasenr: 199
FCI dato: 07.02.2017
NKK dato: 03.04.2023

CIRNECO DELL'ETNA
(ETNAHUND)

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **5**
FCIs RASENR.: **199**

RASEBESKRIVELSE FOR **CIRNECO DELL'ETNA**
(Etnahund)

Opprinnelsesland/ hjemland: Italia.

Bruksområde: Jakthund, spesielt på villkaniner.

Kort historikk: Etnahunden har eksistert på Sicilia siden Oldtiden. Middelhavsområdets hunder fra den tiden antas å nedstamme fra jakthundene på Faraos tid i antikkens Egypt. Disse hundene ble introdusert i middelhavslandene, først og fremst på Sicilia av fønikerne, Avbildninger på mynter, inskripsjoner og mosaikk fra mange århundrer f.Kr. føres som bevis på dens tilstedeværelse på øya. Den er alltid blitt regnet som den eldste hundetypen og en høyt skattet jakthund.

Helhetsinntrykk: Middels stor av såkalt primitiv type, elegant og slank helhet, kompakt og sterkbygget med fin pelsstruktur, opprettstående ører. Alltid på vakt. Hunden skal ikke virke lang.

Viktige proporsjoner: Mankehøyde = kroppslengde (kvadratisk). Brystdybden noe mindre enn avstanden fra albue til bakken. Hodets lengde 4/10 av mankehøyden. Snuten må aldri være kortere enn skallen. Skallen skal være langstrakt med en bredde på mindre enn 50% av lengden. Stopp med en vinkel på 150°. Lårets lengde ca. 1/5 av mankehøyden, bredden nesten det samme. Kryssets lengde omtrent 1/3 av mankehøyden. Bredden nesten halve lengden. Brystdybden litt mindre enn mankehøyden (ca. 43%), og bredden (målt der brystet er bredest) er mindre enn 1/3 (27%) av mankehøyden. Brystets omkrets overstiger mankehøyden med ca. 1/8.

Adferd/ temperament: Etnahunden er viljesterk, kompromissløs, hengiven, våken, besluttsom og nær knyttet til sin eier. Den er først og fremst en jakthund som bruker sin skarpe luktesans, men den er også en utmerket familiehund. Rasens spesielle fortrinn er dens luktesans som den bruker til jakt på ville kaniner og annet småvilt, både med

pels og fjær. Den ideelle jaktmark er smale ganger i steinurer i kuperte lavaformasjoner, spesielt på vulkanen Etnas skråninger, der den hopper fra sten til sten, sikker og elegant. Den bruker synet bare for å finne det ideelle stedet, og intet unngår dens oppmerksomhet. Hørselen brukes til å oppfange lyden av kaninens bevegelser når den har gått under jorden, men det er dens velutviklede og sikre luktesans som gjør den i stand til å fange byttet.

Hode

Skalle: Langstrakt, bredden mindre enn halve lengden. Sett ovenfra tilnærmet oval form. Sett fra siden skal de øvre linjene på skalle og snute være parallelle eller bare svakt divergerende. Øvre profil av skallen er bare svakt konveks, virker nesten flat. Bredden målt mellom kinnbensbuene er mindre enn halve hodets lengde. Øyebrynsbuene er svakt markerte i fremre del, mindre bakover. Pannefuren svakt markert, sigdfolden (occipital crest) knapt synlig, nakkeknølen bare svakt markert.

Stopp: Svakt markert.

Nesebrusk: Ganske stor, rektangulær form, Fargen varierer fra lys til mørk kjøttfarget og til brunt, avhengig av pelsfargens intensitet. Sett i profil skal nesen være på linje med snuteryggen og nå foran leppene.

Snuteparti: Snutens lengde skal aldri være kortere enn skallens lengde. Målt fra midt på snuten skal dybden være minst halve lengden av snuten, bredden mindre enn halve lengden. Snutepartiet er derfor spisst med rett overlinje. Nedre linje markeres av underkjeven. Rett snuterygg.

Lepper: Tynne og stramme, dekker så vidt tennene. Knapt synlige munnviker.

Kjever/tenner: Normalt utviklede kjever, men skal ikke virke kraftige. Underkjeven skal være svakt markert med avfallende hakemarkering.
Komplett tannsett (mangel på PM1 og M3 tillatt). Saksebitt. Fortenner plassert perfekt i linje.

Kinn: Flate.

Øyne: Ganske små, ansatt noe på siden med et mildt uttrykk. Oker-, rav- eller hasselnøttfarget, aldri grå, brune eller gule. Ovale øyelokksrender med samme farge som nesen.

Ører Meget høyt plasserte, tettstilte, stående og stive, peker forover. Trekantede med en smal spiss som heller svakt bakover. Tykk ørebrusk ved basis. Når hunden er oppmerksom er de vertikale aksene parallelle eller nesten parallelle. Ørets lengde skal ikke overstige halve hodets totale lengde.

Hals: Markert nakkebue. Samme lengde som hodet. Harmonisk overgang til manken. Halsen skal ligne en stump kile, godt muskelsatt, spesielt ved halskraven.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Sett i profil skal man kunne trekke en vertikal linje fra skulderbladtoppen til tåspissen, vertikalt sett fra alle kanter. Avstanden fra bakken til albuen er noe større enn halve mankehøyden.

Skulder: Godt tilbakelagt, ca. 1/3 av mankehøyden. Tettstilte skulderbladtopper. Moderat vinkel til overarmsbenet.

Overarmer: Lengden lik halve avstanden fra bakke til albue. Tydelig og tørr muskulatur.

Albue: Plassert på linje med eller under brystbenet, verken inn- eller utoverdreid. Vinkel mellom overarm og underarm ca 160°.

Underarm: Loddrett mot bakken. Tydelig carpo-cubical fure. Lett men sterk benstamme.

Håndrot: Loddrett, som en fortsettelse av underarmen. Tydelig markert bakre håndrotsben (os pisiforme).

Mellomhånd Lengde ikke mindre enn 1/6 av avstanden fra bakken til albue, bredere enn håndroten. Svakt skråstilt. Knoklene skal være flate og tørre.

Poter: Noe ovale, hvelvede og godt knyttet. Sterke og buede klør, brune eller lyst kjøttfarget som tenderer mot brunt, men aldri sorte.

Harde tredeputer, samme farge som klørne.

Kropp:

Overlinje: Rett, skrånende fra manken mot krysset.

Manke: Høy, smal pga. skulderbladenes plassering.

Rygg: Rett, ikke fremtredende muskuløs.

Lend: Lengden nesten den samme som bredden. Kort, ikke tydelig muskuløs, men fast. Lengden omtrent 1/3 av brystkassens lengde.

Kryss: Ganske flatt og skråner mot horisontalplanet ca. 45°, følgelig bratt, tørt og sterkt. Lengden er adekvat, og bredden nesten halvparten av lengden. Ikke fremtredende muskulatur.

Bryst: God brystdybde, når nesten til albuen, men ikke lenger. Bare lett hvelvede ribben, aldri flate. Relativt smalt forbryst.

Underlinje/buk: Jevn stigende linje mot buken, lett oppsvinget buklinje, ikke overdrevet markert. Flankene like lange som lenden.

Hale: Lavt ansatt, ganske tykk ved haleroten og like tykk det meste av lengden. Rekker til eller litt nedenfor hasen. Bæres sabelformet i hvile, sigdformet over ryggen under bevegelse. Halvlang, glatt pels.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Sett i profil skal man kunne trekke en vertikal linje fra sittebensknuten til tåspissen. Sett bakfra skal man kunne trekke en vertikal linje fra sittebensknuten til bakken og som deler bakparten i to like deler, med haser, knær og bakben. Total lengde av bakbena er mindre enn mankehøyden (ca. 93%).

Lår: Lange og brede. Lengden 1/3 av mankehøyden. Flate muskler. Sett bakfra noe konvekse. Vinkel mellom hofteben og lårben ca. 115°.

Knær: Vinkelen er ca. 115°.

Underlår: Noe kortere enn låret, ca. 45° vinkling mot horisontalplanet.
Tørr og veldefinert muskulatur. Lett benstamme. Akillessenen

tydelig definert.

Haseledd: Avstanden fra haseleddet til bakken er ikke lengre enn 27% av mankehøyden. Bred. Hasevinkelen er ca. 135°.

Mellomfot: Lengden tilsvarer 1/3 av forbenets lengde fra bakken til albuen, sylindrisk og loddrett mot bakken.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser: Korte, raske steg eller spenstig, hurtig trav.

Hud: Tynn og stram over hele kroppen. Pigmentering varierer i henhold til pelsfargen, men aldri sorte flekker eller depigmentert.

Pels:

Hårlag: Skinnende og tett, mykt på hodet, ører og ben. Halvlangt (ca. 2.5cm), glatt og tilliggende på kropp og hale.

Farge: a) Fawn i alle avskygninger, fra mørk til lys og avbleket.
b) Tan og hvit: Hvitt bliss eller flekk på hodet, hvit flekk eller stripe i brystet, hvite poter, halespiss, buk. Hvit krage mindre ønskelig. Tan med blanding av noe lysere eller mørkere hår er akseptert.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 46 – 50 cm.
Tisper: 44 – 48 cm.

Det tolereres 2 cm over eller 2 cm under idealmål.

Vekt: Hannhunder: 10 – 13 kg
Tisper: 8 – 11 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

Alvorlige feil:
- Divergerende plan mellom skalle og snute
- Kort snute

- Fremtredende sigdfold (occipital crest) og panneregion
- For dyp stopp
- Tynn ørebrusk, halvt hengende eller usymmetrisk bårede ører
- Kort hals, løs halshud
- For lange, brede, flate og sprikende poter

Diskvalifiserende feil:

- Aggressive eller for sky hunder
- Hunder som viser tydelige fysiske eller atferdsmessige avvik
- Betydelig divergerende plan mellom skalle og snute
- Sort snute eller uten pigment
- Konkav snuterygg (dish face)
- Underbitt
- Overbitt
- Glassøye
- Hengeører
- Sorte øyelokksrender, negler, tredeputer, sprikende tær
- Hale krøllet over ryggen eller stumphale
- Ensfarget brun, sort eller brindle pels. Sorte eller brune flekker eller sorte eller brune hår
- Høyde mer enn 2 cm over eller under idealmålet

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.